Spektrometrie s indukčně vázaným plazmatem – ICP Principy a analytické vlastnosti

Viktor Kanický Laboratoř atomové spektrochemie Ústav chemie Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity

Atomová emisní spektroskopie v chemické analýze

- 1. Plamen
- 2. Elektrické výboje
 - a) Elektrodové výboje
 - i. Elektrický oblouk (střídavý, stejnosměrný)
 - ii. Elektrická jiskra (100-500 Hz, nn, vn)
 - b) Stejnosměrný plazmový výboj (DCP)
 - c) Výboje za sníženého tlaku
 - i. Stejnosměrný doutnavý výboj GDL (Grimm)
 - ii. Radiofrekvenční (RF-GDL) doutnavý výboj
 - d) Radiofrekvenční plazmata
 - i. Indukčně vázané plazma ICP (za atmosférického tlaku)
 - ii. RF kapacitně vázané plazma (plasma jet)
 - e) Mikrovlnná plazmata
 - i. MikrovInné indukčně vázané plazma (MIP)
 - ii. Kapacitně vázané mikrovlnné plazma (CMP)
- 3. Laserem indukované plazma (LIBS, LIPS)

ICP-OES Jobin Yvon 170 Ultrace

ICP-OES Jobin Yvon 170 Ultrace

ICP výboj – plazmová hlavice

A- argon/argonové plazma, B – argon/dusíkové plazma. Trubice: 1 – vnější (plazmová), 2 – prostřední, 3 – injektor. **Konfigurační faktor plazmové hlavice = a/b**, kde *a* je vnější průměr prostřední trubice, *b* je vnitřní průměr vnější (plazmové) trubice.

Toky plynů: **A: 5 – vnější plazmový (8-15 l/min Ar), 6 – střední plazmový (0-1 l/min Ar), nosný (0,5-1,0 l/min Ar)**; B: 5 – chladicí (15-20 l/min N2), 6 – plazmový (5-10 l/min Ar), 7 – nosný (1-3 l/min Ar); 4 – indukční cívka, 5 – chladicí voda.

Plazmová hlavice je uložena koaxiálně v indukční cívce a má tyto funkce:

- 1. izoluje plazma od indukční cívky
- 2. usměrňuje tok *vnějšího plazmového plynu* \Rightarrow podmínky pro iniciaci a udržení stabilního výboje
- 3. umožňuje ovlivnění polohy výboje v axiálním směru pomocí středního plazmového plynu
- 4. umožňuje zavádění vzorku do plazmatu pomocí nosného plynu vytékajícího z trysky injektoru.

Toky plynu a jejich funkce

Prostor	mezi plazmovou a prostřední trubicí	mezi prostřední trubicí a injektorem	injektor
Označení plynu	vnější plazmový	střední plazmový	nosný
Funkce plynu	vytváří výboj	stabilizuje výboj	vytváří analytický kanál a vnáší aerosol

- Plazmové hlavice jsou konstruovány jako:
 - <u>kompaktní</u>, kdy všechny tři trubice tvoří pevný celek,
 - <u>rozebiratelné</u>, kdy jednotlivé trubice jsou samostatně fixovány v plastovém nebo keramickém bloku opatřeném přívody argonu,
 - <u>kombinované</u>, kdy prostřední a vnější trubice tvoří celek a injektor je samostatný.

- Kompaktní:
 - fixní symetrie ©,
 - při poškození nutná výměna jako celek Ø,
- Rozebiratelná:
 - symetrie závislá na výměně ⊗,
 - při poškození vyměnitelné jednotlivé trubice [©]
- Kombinovaná:
 - fixní symetrie vnější a prostřední trubice ③
 - možnost výměny injektoru (korund, křemen, různé průměry trysky [©].

- Prodloužená plazmová trubice–<u>extended sleeve</u> \Rightarrow
 - zvýšení stability výboje [©]
 - snížení pronikání atm. plynů do výboje ③
 - zvýšené opotřebení 🛞
 - pro laterální pozorování nutný výřez analytická zóna uvnitř trubice
- Horizontální hlavice pro axiální pozorování:
 - významné lokální poškození gravitační usazování nevypařeného vzorku v hlavici na "spodní straně"

- Horizontální hlavice pro axiální pozorování:
 - proud horkého Ar směřuje proti vstupní optice spektrometru: nutnost izolovat optiku od ICP:
 - ✓ "odstřihnutí" chvostu výboje a horkého Ar proudem vzduchu kolmo na výboj (shear gas)
 - ✓ rozfukováním chvostu protiproudem plynu
 - ✓ vnořením kovového kuželu s aperturou ve vrcholu do plazmatu (jako ICP-MS)

Vysokofrekvenční (vf) generátor dodává výboji ICP energii potřebnou k vykonání ionizační práce. Generátor se skládá ze tří základních částí:

- i. zdroje stejnosměrného napětí,
- ii. vyskofrekvenčního (vf) oscilátoru a
 iii. obvodu impedančního přizpůsobení s
 indukční cívkou pro generování ICP.

Generátory ICP (1-2 kW) pracují na kmitočtech vyhrazených pro průmyslové použití v pásmech 27, 36, 40, 50 a 64 MHz.

Byla také studována plazmata s frekvencí oscilátoru 80 a 100 MHz.

•Vyšší frekvence poskytují:

- vyšší poměry signálu k pozadí,
- nižší meze detekce,
- menší nespektrální interference,
- snadnější zavádění vzorku
- snížení spotřeby argonu i energie.

Vysokofrekvenční generátor ICP Oscilátor je zdroj elektrických kmitů s ustálenou amplitudou a určitou frekvencí a je tvořen resonančním (laděným) obvodem a zesilovačem.

•Výkonové vf zesilovače generátorů ICP:

- elektronkové,
- polovodičové (cca od1995).

- Při zavedení vzorku do ICP se změní impedance výboje, což vyžaduje impedanční přizpůsobení vf generátoru.
- Podle způsobu, jak se generátor vyrovnává se změnou zátěže plazmatu, rozeznáváme
 2 typy oscilátorů:
 - volně kmitající (s plovoucí frekvencí, <u>free-</u> <u>running</u>),
 - <u>krystalově řízené</u> (s pevnou frekvencí, <u>fixed</u> <u>frequncy</u>).

- <u>Generátor s volně kmitajícím oscilátorem</u> přizpůsobí svou resonanční frekvenci komplexnímu odporu zátěže;
- je <u>stabilizován výkonově</u> ⇒ při změně zátěže (aerosoly koncentrovaných roztoků solí, organická rozpouštědla) se:
- <u>změní frekvence</u> oscilátoru (velmi málo),
- zůstane stabilní výkon předávaný do ICP.

- Generátor s oscilátorem řízeným krystalem:
- se dolaďuje <u>rychlou změnou impedance</u> přizpůsobovacího členu (změnou kapacity proměnného kondenzátoru řízeného servomotorem) tak, aby zůstaly <u>zachovány podmínky pro resonanci</u> vazebního obvodu <u>při frekvenci krystalu</u>.
- Generátor měření odraženého výkonu:
- rozdíl mezi <u>výstupním výkonem oscilátoru a výkonem</u> <u>absorbovaným plazmatem</u>.
- Doladěním se odražený výkon minimalizuje a dosahuje se opět maximální účinnosti vazby.

Generátor, spotřeba a využití energie

- Do plazmové hlavice je dodáno asi 70-80 % vf výkonu generátoru.
- Zbývající výkon je rozptýlen v obvodech oscilátoru a v indukční cívce v podobě tepla.
- Výkon dodaný do plazmové hlavice je jen částečně využit pro udržení výboje, atomizaci, ionizaci a excitaci.
- V závislosti na konstrukci plazmové hlavice je část výkonu odváděna:
 - konvekcí proudem argonu a
 - kondukcí stěnou vnější plazmové trubice.

Generátor, spotřeba a využití energie

- Výkonová bilance je vyjádřena vztahem
- $0,75 P_g = P_t = P_p + P_s + P_c + P_w$
 - $-P_g$ je výkon generátoru,
 - $-P_t$ je příkon do plazmové hlavice,
 - P_p je příkon potřebný na udržení kinetické teploty plynu 3500 K (65 W) a na spojité záření plazmatu (25 W),
 - P_s je příkon potřebný na odpaření, disociaci, atomizaci, ionizaci a excitaci vzorku (25 W pro vodné roztoky, 200 W pro org. rozpouštědla).

Generátor, spotřeba a využití energie

- Při výkonu generátoru 1000 W připadá celkem 450 W až 600 W na ztráty :
 - $-P_c$ konvekcí proudem Ar a
 - $-P_w$ přestupem tepla stěnou hlavice,
- Teoreticky na udržení výboje stačí pouze
 - 100 až 300 W příkonu do plazmové hlavice, tj. asi 150-400 W výkonu generátoru.
- Skutečnost: 1300 W při průtoku nosného plynu 0,6 L Ar/min

Plazmová hlavice a spotřeba argonu

- Pro udržení stabilního výboje je třeba, aby vnější plazmový plyn dosahoval při daném příkonu do plazmatu alespoň určité
 - minimální lineární rychlosti proudění v_c (kritická rychlost). Průtok F_p plazmového plynu je potom určen vztahém

$$F_p = v_c S_P$$

kde S_p je průřez, kterým proudí vnější plazmový plyn (plocha mezikruží vymezená vnějším průměrem prostřední plazmové trubice a vnitřním průměrem vnější plazmové trubice).

Plazmová hlavice a spotřeba argonu

- Snížit spotřebu lze tedy zmenšením šířky anulární štěrbiny e mezi prostřední a vnější plazmovou trubicí.
- Konfigurační faktor: = a/b, kde a je vnější průměr prostřední trubice, b je vnitřní průměr vnější (plazmové) trubice.

Plazmová hlavice a spotřeba argonu

 Minimální rychlost pro 27,12 MHz a 40,68 MHz generátory:

 $v_c = 3.3 \text{ m s}^{-1}$

a s rostoucí frekvencí klesá.

Trendy ve snižování spotřeby argonu:

1. Vysoká symetrie hlavice umožňující dosažení konfiguračního faktoru blízkého **jedné**.

Historické snahy, v současné době neprosazované:

- 2. Miniaturizace hlavic (ARL 3410 Ø 13 mm vs 18 mm, spotřeba 5-7 l/min Ar)
- 3. Externí chlazení hlavic: voda, vzduch
- 4. Použití vzduchu místo Ar
- Odolnější konstrukční materiály než křemen radiační chlazení hlavic

- Excitační zdroj energie pro vypaření, disociaci, atomizaci a excitaci (ionizaci) se získá jako:
 - energie chemické reakce hoření plamene
 - energie procesů v plazmatu udržovaného vysokofrekvenčním elektromagnetickým polem, nejedná se o hoření = oxidační procesy (proto nelze nazývat plazmovou hlavici ICP hořákem), primárně se jedná o kinetickou energii elektronů a iontů Ar urychlených vf polem

$$vf \rightarrow e^{-} + Ar \rightarrow e^{-} + e^{-} + Ar^{+}$$

- Vzácné plyny vs molekulární plyny
 - Přednosti vzácných plynů
 - jednoduchá spektra
 - netvoří stabilní sloučeniny
 - v plazmatu se nespotřebovává energie na disociaci "plazmového plynu"
 - vysoká ionizační energie ⇒ excitace a ionizace většiny prvků
 - Nevýhoda vzácných plynů
 - vysoká cena

- Helium je zajímavé díky
 - -nejvyšší 1. ionizační energii (24,6 eV) 😳
 - –vysoké tepelné vodivosti (140,5 mW. m⁻¹K⁻¹ při 293 K) ☺.
- Helium přináší vysoké provozní náklady 😕
- Argon představuje kompromis z hlediska –fyzikálních vlastností

-ceny

- Argon: 1. ionizační energie 15,8 eV \Rightarrow
 - ionizace všech prvků kromě He, Ne a F \Rightarrow ICP-MS \odot
 - nevýhoda Ar: <u>nízká tepelná vodivost</u> (16,2 mW.m⁻¹K⁻¹ při 293 K), 9 x nižší než He ⇒ omezená účinnost atomizačních procesů. Lze zlepšit přídavkem:
 - vodíku nejvyšší tepelná vodivost ze všech plynů

(169,9 mW.m⁻¹K⁻¹ při 293 K)

<u>Přídavek kyslíku</u> umožňuje dokonalé spálení uhlíku při rozkladu organických látek (např. rozpouštědel), čímž se zabrání usazování uhlíku v plazmové hlavici

Závislost stupně ionizace na ionizační energii

Argonové plazma

- Viskozita plazmatu:
- Viskozita vzácných plynů roste významně s teplotou. Při zvýšení teploty z 293 K na 6000 K vzroste viskozita Ar o jeden řád, což klade značné nároky na zavádění aerosolu do výboje.

- Koncentrace elektronů v ICP:
- 10²⁰-10²¹ m⁻³ v tzv. <u>analytické zóně</u>
- \times plamen (10¹⁴-10¹⁷m⁻³)
- <u>stupeň ionizace</u> ICP je přibližně <u>0,1 %.</u>
- - významné pozadí v UV a Vis oblasti spektra, vyvolané zářivou rekombinací argonu $Ar^+ + e^- \rightarrow Ar^0 + hv_{cont}$

- $Ar^+ + e^- \rightarrow Ar^0 + hv_{cont}$
- Toto spojité pozadí prochází maximem při 450 nm, což vysvětluje modrou barvu argonového plazmatu
- Teplota plazmatu:
 - závisí na pozorované oblasti výboje.
 - plazmatu nelze přiřadit jedinou termodynamickou teplotu.

- Teplota plazmatu
- Mezi střední kinetickou energií *E_{st}* částic s maxwellovským rozdělením rychlostí a kinetickou teplotou *T_{kin}* platí pro jednorozměrný pohyb

$$E_{st} = \frac{1}{2} \, \mathbf{k} T_{kin}$$

 Hmotnost iontů a elektronů je značně rozdílná ⇒ rozdílná je i jejich kinetická energie.

- Základní teploty definované v plazmatu jsou:
 - Kinetická teplota těžkých částic T_q
 - Kinetická teplota elektronů T_e
 - Excitační teplota T_{exc}
 - Ionizační teplota Tion
 - Teplota záření T
- Jsou–li si tyto teploty rovny, pak je systém v termodynamické rovnováze (TE) – není to případ laboratorních plazmat
Maxwellovo trojrozměrné rozdělení F(v) rychlostí v všech druhů částic je dáno vztahem

$$F(v) = \frac{\mathrm{d}n}{n_0 \mathrm{d}v} = 4\pi \frac{m^{\frac{3}{2}}}{(2\,\mathrm{k}\,T_{kin})^{\frac{3}{2}}} v^2 \exp\left(-\frac{mv^2}{2\,\mathrm{k}\,T_{kin}}\right)$$

kde T_{kin} je kinetická teplota T_g nebo T_e , n_0 je počet částic v jednotkovém objemu a m je hmotnost těžké částice nebo elektronu.

 Excitační teplota T_{exc} vystupuje v Boltzmannově rozdělení, které vyjadřuje distribuci populace excitovaných hladin atomů a iontů:

$$\frac{n_p}{n_q} = \frac{g_p}{g_q} \exp\left(-\frac{E_p - E_q}{kT_{exc}}\right)$$

kde n_p a n_q jsou počty atomů nebo iontů v horním (p) a dolním (q) energetickém stavu, g_p a g_q jsou statistické váhy stavů dané multiplicitou g = 2J + 1, kde J = S + L, přičemž J, S a L jsou v uvedeném pořadí celkové, spinové a orbitální kvantové číslo a E_p a E_q jsou energie horní a dolní hladiny přechodu.

 Ionizační teplota T_{ion} je parametrem Sahovy rovnice, která popisuje ionizační rovnováhu:

$$\frac{n_i n_e}{n_a} = \left(\frac{2\pi m_e k T_{ion}}{h^3}\right)^{\frac{3}{2}} 2\frac{Z_i}{Z_a} \exp\left(-\frac{E_i}{kT_{ion}}\right)$$

kde n_i , n_e , n_a jsou koncentrace iontů, elektronů a neutrálních atomů, m_e je hmotnost elektronu a Z_i a Z_a jsou partiční funkce iontového a atomového stavu daného prvku, E_i je ionizační energie atomu.

 Jsou-li výše uvedené procesy včetně disociace molekul popsány jedinou teplotou a je-li rozdělení zářivé energie ve spektru exaktně popsáno
 Planckovým vyzařovacím zákonem

$$u = \frac{8hv^3}{c^3} \frac{1}{\exp\left(\frac{hv}{kT}\right) - 1}$$

kde *u* je hustota zářivé energie, je daný systém v termodynamické rovnováze TE.

- <u>Laboratorní plazmové zdroje</u> s omezenými rozměry Planckův zákon obecně <u>nesplňují</u> a mohou být proto v nejlepším případě v tzv. <u>částečné termodynamické rovnováze:</u>
- pTE-partial Thermodynamic Equilibrium.
- <u>Částečná termodynamická rovnováha</u> je tedy stav, kdy existuje
 - chemická rovnováha mezi všemi druhy částic včetně iontů a elektronů,
 - rovnovážné rozdělení mezi kinetickou a vnitřní energií částic.

- Je-li změna teploty v plazmatu podél střední volné dráhy částice zanedbatelná ve srovnání se střední teplotou v odpovídajícím objemovém elementu plazmatu, je vliv teplotního gradientu na rovnovážné podmínky nevýznamný a plazma se nachází ve stavu
- Částečné lokální termodynamické rovnováhy partial Local Thermodynamic Equilibrium = pLTE

- Topografie výboje ICP rozlišuje dvě zásadně odlišné oblasti:
 - indukční zónu (plazmový prstenec, annulus), v níž dochází k přenosu energie elektromagnetického pole cívky do plazmatu,
 - analytický kanál, v němž je soustředěn vzorek transportovaný nosným plynem.
- odchylky od **pLTE** jsou především na rozhraní
 - plazmového prstence s teplotou 10000 K a
 - analytického kanálu s tokem chladného argonu, v němž je kinetická teplota T_g atomů a iontů přibližně 3500 K.

- chladnější centrální kanál se vzorkem je obklopen horkým anulárním plazmatem a vzorek neproniká do indukční oblasti
- excitované atomy v kanálu nejsou obklopeny atomy v nižších energetických stavech
- v indukční oblasti je minimální samoabsorpce (nebo s. nenastává)
- linearita kalibračních závislostí je 5-6 řádů

- Podle procesů probíhajících v <u>analytickém kanálu</u> a podle prostorového rozdělení emise čar se člení na
 - předehřívací zónu (PreHeating Zone PHZ),
 - počáteční zářivou zónu (Initial Radiation Zone IRZ),
 - analytickou zónu (Normal Analytical Zone NAZ)
 - chvost výboje (Tailflame T)

ICP hlavice, výboj

Chvost výboje Analytická zóna

ICP-MS, axiální plazma

- NAZ je oblastí preferenční excitace iontů:
 - supratermická koncentrace iontů a tedy i
 - výrazná emise iontových čar,
 - poměry intenzity iontové čáry k intenzitě atomové čáry téhož prvku převyšují rovnovážné hodnoty až o 3 řády,

teploty jednotlivých procesů klesají v pořadí

•
$$T_e > T_{ion} > T_{exc} > T_g$$

Energie [J] emitovaná excitovanými atomy nebo ionty při přechodu z horního stavu *p* na dolní hladinu *q* za jednotku času [s] z jednotkového objemu [m³] do jednotkového prostorového úhlu [sr] je <u>emisivita</u> [W sr⁻¹m⁻³]

$$J_{pq} = \frac{hv_{pq}}{4\pi} A_{pq} n_p = \frac{hc}{4\pi\lambda_{pq}} A_{pq} n_p$$

kde v_{pq} a λ_{pq} jsou frekvence a vlnová délka, 4π je plný prostorový úhel, A_{pq} je pravděpodobnost spontánní emise $p \rightarrow q$ (za sekundu), n_p je koncentrace atomů a iontů na hladině p [m⁻³], h je Planckova konstanta a c je rychlost světla.

- Emisivita J_{pq} rozměrově vystihuje pojem
- "radiální rozdělení intenzity";
- Je to energie vyzářená excitovanými atomy nebo ionty z jednotkového objemu [m³] za jednotku času [s] do jednotkového prostorového úhlu [sr] při přechodu z horní hladiny přechodu *p* na dolní hladinu *q*.

- Energie vyzářená za jednotku času do jednotkového prostorového úhlu vrstvou plazmatu s jednotkovým průřezem a s tloušťkou *d* představuje:
- výkon vyzářený do do jednotkového prostorového úhlu jednotkovou plochou povrchu plazmatu a označuje se jako intenzita vyzařování I_{pq} a představuje "laterální" a "axiální rozdělení intenzity emise"

- Výkon vyzářený určitým povrchem plazmatu se měří v čase (integrace signálu)
- intenzita signálu je odpovídající elektrická veličina (fotoelektrický proud, napětí, náboj).
- Výboj ICP je prostorově nehomogenní útvar
- Koncentrace částic v daném energetickém stavu je v různých místech výboje různá.
- Prostorové rozdělení částic vychází:
 - z prostorového rozdělení hustoty energie
 - ze zavádění vzorku do výboje.

- Frekvence oscilátoru ovlivňuje
 - rozdělení i hodnoty koncentrace elektronů
 - excitační teploty
- Pro danou frekvenci generátoru má na emisi vliv:
 - Geometrie plazmové hlavice
 - Příkon do plazmatu, P
 - Průtoky plynů (vnější F_p , střední F_a , nosný F_c)
 - Režim pozorování ICP (axiální, laterální/radiální – výška pozorování)
 - ionizační E_i, E_{i+1} a excitační energie E_{exc} prvků a přechodů
 - Množství a složení vzorku vnášeného do ICP

- Měřený analytický signál závisí na pozorované oblasti výboje.
- Dva směry pozorování vzhledem k rotační ose symetrie ICP
 - kolmo k ose výboje, neboli side-on view, "radiální" nebo "laterální plazma"
 - podél osy výboje, neboli *end-on view,* "axiální plazma"

1analytický kanál 2 předehřívací zóna 3 počáteční zářivá zóna 4 analytická zóna 5 chvost výboje 6 indukční zóna – annulus 7 aerosol 8 základna výboje h_p výška pozorování **r** vzdálenost od osy výboje

Prostorové rozdělení emise v ICP LATERÁLNÍ POZOROVÁNÍ Laterální rozdělení intenzity T T T Intenzita čáry

Prostorové rozdělení emise v ICP AXIÁLNÍ POZOROVÁNÍ

≻ PHZ:

- desolvatace aerosolu
- vypařování pevných částic
- atomizace molekul a radikálů

≻ IRZ:

- Excitace atomových čar s nízkou až střední 1. excitační energií, tyto zde vykazují maxima emise axiálního rozdělení
- Méně intenzivní iontové čáry (II), nízké hodnoty S/B
- <u>Nespektrální (matriční) interference</u> zesílení emise atomových i iontových čar v přítomnosti nadbytku snadno ionizovatelných prvků – <u>excitační interference</u>

- > NAZ:
 - Vyšší koncentrace elektronů a teplota než v × IRZ
 - Maxima axiálního rozdělení emise iontových čar a také maxima jejich S/B
 - Dostatečná emise atomových čar s nízkými až středními ionizačními energiemi, vyšší poměry S/B proti IRZ
 - Jen minimální matriční interference –kombinace efektů zmlžování a transportu aerosolu s interferencemi v plazmatu, obvykle snížení emise o < 5% prvkově nespecifické
- ≻ T:
 - Nižší teplota a koncentrace elektronů než v NAZ
 - Rekombinační reakce, ionizační interference, intenzivní emise alkalických kovů

Populace částic n_{ap} na hladině p se řídí Boltzmannovým vztahem, kde na je koncentrace atomů, g_p statsitická váha stavu p, Z_a partiční funkce, E_k, E_p jsou excitační energie stavů p, k

$$n_{ap} = n_a \left(\frac{g_p^a}{Z_a}\right) exp\left(-\frac{E_p^a}{kT}\right)$$

Kde partiční funkce (součet po k stavech) je

$$Z_a = \sum_k g_k^a \exp\left(-\frac{E_k^a}{kT}\right)$$

Energie fotonu Počet fotonů za **1 s** do **1 sr** jednotkovou plochou povrchu plazmatu z objemu **1×d**

> Intenzita emise (intenzita vyzařování) atomové čáry závisí na

- koncentraci atomů (bez náboje) n_a,
- > vlnové délce λ_{pq} ,
- přechodové pravděpodobnosti A_{pq},
- statistické váze stavu a partiční funkci g_p^a, Z_a
- » excitační energii E_p^a
- > Teplotě T

Sahova rovnice popisuje úbytek neutrálních atomů s rostoucí teplotou ve prospěch iontů

$$\frac{n_i n_e}{n_a} = \left(\frac{2\pi m_e k T_{ion}}{h^3}\right)^{3/2} 2\frac{Z_i}{Z_a} exp\left(-\frac{E_i}{k T_{ion}}\right)$$

Stupeň ionizace je vyjádřen zlomkem

$$\alpha = \frac{n_i}{n_a + n_i}$$

Intenzita emise atomové čáry je pak ovlivněna nejen populací atomů excitovaných na horní hladinu přechodu, ale také stupněm ionizace

$$I_{pq} = \left(\frac{hc}{\lambda_{pq}}\right) \frac{d}{4\pi} A_{pq} n_0 \left(1 - \alpha\right) \left(\frac{g_p^a}{Z_a}\right) exp\left(-\frac{E_p^a}{kT}\right)$$

kde $n_0 = n_a + n_i$ je celková koncentrace částic (atomů i iontů) pro daný prvek.

- Atomová emise:
 - roste s teplotou podle Boltzmannova členu,
 - ale současně klesá podle Sahovy rovnice.
 - Závislost emise na teplotě prochází maximem normová teplota .

- Axiální rozdělení intenzity emise atomové čáry vykazuje maximum při určité výšce pozorování h v závislosti na koncentraci elektronů a specií Ar⁺, Ar^{*} and Ar^m, a dále E_i, E_{i+1} and E_{exc} kdy je dosaženo "normové teploty" pro danou čáru.
- U stabilních sloučenin hraje důležitou úlohu i disociační energie.

 Intenzita emise iontové čáry je popsána Boltzmannovým vztahem, v němž vystupuje součet ionizační a excitační energie; koncentrace iontů je dána Sahovou rovnicí

$$I_{pq} = \frac{hc}{\lambda_{pq}} \left(\frac{d}{4\pi} \frac{g_{p}^{i} A_{pq} n_{i}}{Z_{i}} \right) \cdot \exp\left(\frac{E_{i} + E_{exc}}{kT} \right) = \frac{hc}{\lambda_{pq}} \left(\frac{d}{4\pi} \frac{g_{p}^{i} A_{pq} n_{0} \alpha}{Z_{i}} \right) \cdot \exp\left(-\frac{E_{i} + E_{exc}}{kT} \right)$$

Emise pozadí v důsledku rekombinace (Ar)

Intenzita emise rekombinačního kontinua je

- úměrná součinu koncentrací elektronů a iontů Ar⁺,
- nezávisí na frekvenci tohoto záření pro frekvence nižší než je určitá limitní hodnota v_L

$$I_{\nu > \nu_{L}} = K \frac{n_{e}n_{i}}{\sqrt{kT_{e}}} \exp\left(\frac{h(\nu_{L} - \nu)}{kT_{e}}\right)$$

a exponenciálně klesá pro frekvence vyšší než v_L směrem ke kratším vlnovým délkám

$$I_{v < v_L} = K \frac{n_e n_i}{\sqrt{kT_e}}$$

K zahrnuje energii fotonu, prostorový úhel,objem

Axiální rozdělení emise v ICP
> Platí přibližně
$$n_i = n_{Ar^+} = n_e$$

 $I_{v < v_L} = K \frac{n_e^2}{\sqrt{kT_e}} I_{v > v_L} = K \frac{n_e^2}{\sqrt{kT_e}} exp \left(\frac{h(v_L - v)}{kT_e} \right)$

- intenzita rekombinačního kontinua roste proto se druhou mocninou koncentrace elektronů a ta roste s teplotou, t.j. s příkonem.
- Intenzita emise pozadí Ar se zvyšuje s rostoucím příkonem rychleji než intenzita emise čáry.

Pozadí v ICP

 Rekombinační kontinuum Ar⁺ + e⁻=Ar^{*} + hv_{cont} λ_{max}450 nm Ca⁺/Ca^{*}: > 302 nm, 202 nm; Mg⁺/Mg^{*}: 257-274 nm, <255nm, <162 nm; Al⁺/Al^{*}: 210 nm

- Molekulová pásová emise
- Čarová (I, II) emise
- Bremsstrahlung

Stabilní oxidy nad/pod NAZ; OH (281-355nm); NH 336 nm; NO (200-280 nm); C₂, CN, CO, PO, SO

205 Ar čar mezi 207-600 nm, většinou u 430 nm, žádné v oblasti 200-300 nm

Ar⁺ + e⁻=Ar⁺ + e⁻ hv_{brems} λ>500 nm

Pás NH 336 nm

Vliv odsínění zobrazení periferní oblasti výboje na mřížku na pozorovanou emisi molekulového pásu z atmosféry.

1 - clona o šířce 2 mm vymezuje část 4 mm širokého kanálu výboje, emise molekulového pásu snížena, snížena také emise čar (a) z kanálu

•2 - clona 3 mm, emise pásu i čar
(b) vyšší

 •3 – zobrazena celá šířka výboje (clona 40 mm), emise čar(d)

 Při cloně 4 mm je emise čar mírně snížena (c)

Chování spektrálních čar

- Rozdíly v prostorovém rozdělení intenzity různých spektrálních čar a jejich odlišnosti v chování při změně pracovních podmínek ICP
- Měkké čáry (soft lines) atomové čáry prvků s nízkými a středními prvními ionizačními energiemi
- Tvrdé čáry (hard lines) atomové čáry prvků s vysokými prvními ionizačními energiemi a převážná většina iontových čar
Axiální a radiální rozdělení emise v ICP

Axiální rozdělení emise čar

Radiální rozdělení emise čar

- V excitačních mechanismech se uplatňují zejména částice e⁻, Ar⁺, Ar *
- Elektrony mají význam pro vytváření plazmatu.
- Jsou urychlovány vf polem a ionizují atomy Ar.
- $vf \rightarrow e^- + Ar \rightarrow e^- + e^- + Ar^+$
- Elektrony musí mít kinetickou energii rovnou minimálně ionizační energii Ar (15,8 eV).

- Změna rychlosti elektronů v elektrickém poli iontů *Ar*⁺ je spojena s nekvantovaným energetickým přechodem, který je označován jako přechod volně-volný (*free-free*) a projevuje se emisí při vlnových délkách nad 500 nm.
- Zářivá rekombinace je přechod elektronu z nekvantovaného stavu na některou energetickou hladinu (přechod volně-vázaný, free-bound) při němž se uvolňuje spojité rekombinační záření

- Ar + $e^- \rightarrow Ar^* + hv_{cont}$
- Maximální intenzita Ar kontinua je při 450 nm.
- Excitované atomy argonu podléhají zářivé deexcitaci
- $\operatorname{Ar}^*_{(2)} \to \operatorname{Ar}^*_{(1)} + \operatorname{hv}_{\operatorname{line2}}$
- $\operatorname{Ar}^*_{(1)} \to \operatorname{Ar}_{(0)} + \operatorname{hv}_{\operatorname{line1}}$
- kde v_{cont} a v_{line} jsou frekvence spojitého záření a čárové emise a dolní indexy (2), (1) různé excitované stavy, případně základní stav (0).
- Intenzivní atomové čáry argonu se nacházejí v oblasti vlnových délek 400 až 450 nm, ve vzdálené UV oblasti ~ 100 nm se nacházejí další resonanční čáry argonu

- •Ar⁺ + X \rightarrow Ar + X^{+*} $\pm \Delta$ E přenos náboje
- •Ar^m + $X \rightarrow$ Ar + X^{+*}
- • e^- + X $\rightarrow e^-$ + e^- + X⁺ srážková ionizace
- $^{\bullet}e^{-} + X \rightarrow e^{-} + X^{*}$

- Penningův efekt srážková ionizace srážková excitace
- (X atom analytu)

Fyzikální vlastnosti ICP

- Anulární (toroidální) plazma
- Indukční oblast (10 000 K), skin-efekt
- Centrální analytický kanál (5000-6000 K)
- Vysoká teplota a dostatečná doba pobytu vzorku v plazmatu (3 ms) ⇒ účinná atomizace
- Vysoká koncentrace Ar⁺, Ar^{*}, Ar^m ⇒ účinná ionizace / excitace (E_{i(Ar)}= 15.8 eV)
- Vysoká koncentrace elektronů 10²⁰-10²¹ m⁻³ (0.1% ionizace Ar) >> v plameni (10¹⁴-10¹⁷ m⁻³) ⇒ malý vliv ionizace osnovy vzorku na posun ionizačních rovnováh ⇒ absence ionizačních interferencí typických pro plamen nebo oblouk

Analytické vlastnosti ICP-AES

- Stanovení 73 prvků včetně P, S, CI, Br, I
- Simultánní a rychlé sekvenční stanovení
- Vysoká selektivita (rozlišení spektrometru)
- Nízké meze detekce (0.1-10 ng/ml)
- Lineární dynamický rozsah 5-6 řádů
- Minimální interference osnovy (< ± 10 % rel.)
- Přesnost (0.5 2 % rel.)
- Správnost (~ 1 % rel.)
- Vnášení kapalných, plynných a pevných vzorků
- Běžné průtoky (ml/min) i mikrovzorky (μl/min)
- Rychlost stanovení 10² 10³ /hod.
- Automatizace provozu

Pracovní parametry zdroje ICP

- Frekvence generátoru f
- Příkon do plazmatu P
- Průtoky plynů F:
 - ≻ vnější plazmový F_p
 - střední plazmový F_a
 - <u>nosný aerosolu</u> F_c
- Průtok roztoku vzorku v
- Výška pozorování h
- Integrační doba t_i

Vliv výšky pozorování a průtoku nosného plynu na emisi "tvrdé" čáry a molekulového pásu

Vliv podmínek na pozadí tvořené rekombinací Ar (A) a kombinované pozadí s molekulovým pásem (B)

Axiální rozdělení intenzity emise pozadí čáry Y II 371,030 nm v závislosti na průtoku nosného plynu *Fc* (I/min Ar); 1 - 0,79; 2 – 0,92; 3 – 1,06; 4 – 1,19; 5 – 1,32; 6 – 1,45; 7 – 1,58; 8 – 1,72;

Pozadí čar Gd II 335,862 nm a Gd II 336,2233 nm tvořené emisí pásu NH 336,0 nm a spojitým rekombinačním zářením argonu, naměřené při různých výškách pozorování *h*; křivka č. – *h* (mm): 1 - 28; 2 – 24; 3 – 20; 4 – 16; 5 – 12; 6 - 8; P = 1,1 kW, průtoky plynů (l/min Ar) *Fc* = 1,06; *Fa* = 0,43; *Fp* =18,3; 2 mg/l Gd v 1,4 mol/l HNO3

Vliv integrační doby na RSD emise

Závislost směrodatné s_{L+B} a relativní směrodatné odchylky (s_{L+B})_r intenzity celkové emise čáry a pozadí l_{L+B} na koncentraci

Obr.39

Závislost směrodatné odchylky s_{L+B} intenzity emise I_{L+B} pozadí a čáry Nd II 430 nm (křivka č. 2), relativní směrodatné odchylky s(L+B)r (křivka č. 3) na celkové intenzitě I_{L+B}. Přímka č.1 (čárkovaně): střední hodnota směrodatné odchylky s_{L+B} v intervalu O až 1 mg.l⁻¹ Nd ; křivka č.2 : • - experimentální hodnoty s_{L+B}, svislé úsečky vyznačují intervaly spolehlivosti směrodatných odchylek na jednotlivých koncentračních úrovních, 🤀 - vypočtené hodnoty s_{L+B}; křivka č. 3 : O - experimentální hodnoty s(L+B)r · O - vypočtené hodnuty "(L+B)r ; CB - koncentrace ekvivalentní pozadí; Br = 0,0060(0,6%); Br = 0,0038 (0,38%) . Pro orientaci je uvedena i osa koncentrací;

$$I_{L+B} = I_{L} + I_{B}$$
$$S_{L+B}^{2} = S_{L}^{2} + S_{B}^{2}$$

Závislost standardní a relativní standardní odchylky čisté intenzity emise čáry l_L a korigovaní intenzity emise čáry l_N na koncentraci

$$I_{N} = I_{L+B} - I_{B}$$

 $s_{N}^{2} = s_{L+B}^{2} + s_{B}^{2} =$
 $s_{L}^{2} + 2s_{B}^{2}$

Závislost standardní a relativní standardní odchylky čisté intenzity emise čáry IL a korigovaní intenzity emise čáry IN na koncentraci

Obr.40

následující strana

Závislost směrodatné odchylky s_L intenzity emise I_L čáry Nd II 430,3 nm (křivka č. 1) a relativní směrodatné odchylky $s_{L,r}$ (křivka č. 2) na intenzitě emise čáry I_L . Křivka c. 1 : • experimentální hodnoty s_L , svislé úsečky vyznačují intervaly spolehlivosti směrodatných odchylek na jednotlivých koncentračních úrovních; křivka č. 2 • experimentální hodnoty $s_{L,r}$; $s_{L,r} = 0,0038$; pro orientaci je uvedena i osa koncentrací.

UDr.41

Závislost směrodatné odchylky s_N intenzity emise I_N čáry Nd II 430,3 nm (křivka č. 1) a relativní směrodatné odchylky $s_{N,r}$ (křivka 2) na intenzitě emise I_N při korekci na pozadí. Pro orientaci je uvedena osa koncentrace. Křivka č. 1 : • - experimentální hodnoty s_N , svislé úsečky vyznačují intervaly spolehlivosti směrodatných odchylek na jednotlivých koncentračních úrovních , • - vypočtené hodnoty s_N ; křivka č. 3 : • - experimentální hodnoty $s_{N,r}$; • • vypočtené hodnoty $s_{N,r}$; c_B - koncentrace ekvivalentní pozadí.

Analytické parametry

Mez detekce

- Mez detekce je důležitý parametr, který umožňuje charakterizaci metody a srovnání různých analytických technik.
- Mez detekce je definována jako nejmenší možná koncentrace c, kterou lze s předem stanovenou pravděpodobností odlišit od náhodných fluktuací pozadí.
- Ve spektroskopii neměříme přímo koncentraci, ale signál.
 Vztah mezi signálem a koncentrací je určen kalibrací.
- Za předpokladu, že fluktuace pozadí mají Gaussovské rozdělení, je šum vyjádřen jako standardní odchylka rozdělení o.

Analytické parametry Mez detekce

Mezi detekce odpovídá nejmenší hrubý signál X_L, který lze statisticky odlišit od spektrálního pozadí

$$X_L = B + ks_B$$

kde B je průměrná hodnota měření pozadí, s_B je odhad standardní odchylky měření pozadí B a k je konstanta závislá na hladině spolehlivosti. IUPAC doporučuje k = 3 Čistý signál S_L odpovídající mezi detekce c_L je vyjádřen jako:

$$S_L = X_L - B = ks_B$$

Hrubý signál je lineárně vázán na koncentraci c

Analytické parametry

Optimalizační kritéria

- Signál S při jednotkové koncentrací = citlivost
- Poměr signálu k pozadí S/B, SBR
- Poměr signálu k šumu S/N, SNR
- Relativní standardní odchylka pozadí RSD_B

- Přesnost (opakovatelnost) RSD_S= (S/N)⁻¹
- Mez detekce CL

$$c_{L} = \frac{3s_{B}}{S} \times \frac{B}{B} = 3\frac{s_{B}}{B} \times \frac{B}{S} = 3 \times RSD_{B} \times \frac{1}{SBR}$$
$$RSD_{B} = \frac{s_{B}}{B}$$
$$\frac{B}{S} = \frac{1}{SBR}$$

Analytické parametry

Vliv rozlišení na mez detekce Efektivní šířka spektrální čáry ovlivňuje:

- Intenzitu emise čáry
 Intenzitu spojitého záření pozadí
 SBR
- Poměr signál/pozadí je nepřímo úměrný efektivní šířce spektrální čáry Δλ_{eff}, poněvadž intenzita emise čáry roste lineárně s šířkou štěrbiny, kdežto intenzita emise pozadí vzrůstá s druhou mocninou šířky štěrbiny.
- Efektivní šířka čáry $\Delta \lambda_{eff}$ zahrnuje příspěvek fyzikální šířky, $\Delta \lambda_L a \text{ instrumentální šířky čáry } \Delta \lambda_{ins}$

$$\Delta \lambda_{\rm eff} = (\Delta \lambda_{\rm L}^2 + \Delta \lambda_{\rm ins}^2)^{1/2}$$

 Přes veškeré pozitivní vlastnosti, kterými se budicí zdroj ICP odlišuje od řady dalších, v něm existují *nespektrální interference* (interference osnovy vzorku) Nespektrální interference se často vyjadřuje jako poměr

$$X = \frac{I_L^M}{I_L}$$

 kde I_L je čistá, tj. na pozadí korigovaná intenzita čáry analytu naměřená s čistým roztokem a I_L^M je čistá intenzita naměřená za přítomnosti interferentu o určité koncentraci. Běžné je také vyjádření rozdílu (zvýšení, snížení) v %:

$$X = \left(\frac{I_L^M}{I_L} - 1\right) \times 100$$

- Podle místa vzniku:
 - Zmlžovací systém,
 - Plazmová hlavice.
- Podle interferentu:
 - Snadno ionizovatelné prvky
 - Kyseliny, rozpouštědla
- Podle mechanismu:
 - Excitační
 - lonizační
 - Zmlžovací a transportní (povrch. napětí, viskozita, hustota, elektrostatický náboj, změna rozdělení obsahu látek v závislosti na velikosti částic, frakcionace)

Axiální rozdělení nespektrální interference – vliv průtoku nosného plynu Axiální rozdělení nespektrální interference (matrix efektu) X na čáře Nd II 430,358 nm v přítomnosti 0,1 mol/l NaNO3 v závislosti na průtoku nosného plynu Fc; křivka č. – Fc (l/min): 1 -0,79; 2 –0,92; 3 – 1,06; 4 – 1,19; 5 -1,32; 6 - 1,45; 7 - 1,58; 8 - 1,72;9 – 1,85; *P* = 1,1 kW, průtoky plynů (I/min Ar) *Fc* = 1,06; *Fa* = 0,43; *Fp* =18,3; 16 mg/l Nd v 1,4 mol/l HNO3

Radiální rozdělení nespektrální interference

> Laterální rozdělení nespektrální interference (matrix efektu) X na čarách Y II 371,030 nm (1) a Y I 410,238 nm (2); Polohy maxim laterálních rozdělení emise čar Y II – a, Y I – b(rozdělení zde nejsou uvedena); *P* = 1,1 kW; *Fc* = 1,06; *Fa* = 0,43; *Fp* =18,3; 0,1 mol/l NaNO3 v 1,4 mol/l HNO3

Axiální rozdělení nespektrální interference (matrix efektu) X na čáře Nd II 430,358 nm v16 mg/l Nd v 1,4 mol/l HNO3 závislosti na koncentraci Na (100 -10000 mg/l Na) pro různé výšky pozorování; křivka č. – h (mm): 1 – 8; 2 – 16; 3 - 20; 4 - 24; P = 1,1kW; *Fc* = 1,06; *Fa* = 0,43; Fp =18,3; ; měřítko na obou osách je logaritmické

Závislost nespektrální interference (matrix efektu) X na koncentraci kyseliny chlorovodíkové pro Nd II 430,358 nm; 16 mg/l Nd; podmínky: křivka č. 1: h = 16mm, Fc = 1,06 l/min, křivka č. 2: h = 20 mm, Fc = 1,45 l/min; P =1,1 kW; Fa = 0,43 a Fp = 18,3l/min Ar

RSD: dlouhodobá opakovatelnost, reálné vzorky silikátů

RSD: dlouhodobá opakovatelnost, reálné vzorky silikátů, drift přístroje, diagnostika

Zavádění vzorku do výboje požadavky na systém

- nezávislost účinnosti generování aerosolu na vlastnostech vzorku,
- stejné chemické složení aerosolu a vzorku,
- dominantní podíl malých částic aerosolu (< 1 µm),
- stabilitu generování a transportu aerosolu do výboje,
- dobrou účinnost transportu aerosolu,
- minimální interference osnovy vzorku.

Zavádění vzorku do výboje

- A) Vnášení kapalných vzorků do ICP
 - Zmlžování roztoků
 - Pneumatické zmlžovače zmlžování závislé na průtoku nosného plynu (Pro plamenovou spektrometrii zkonstruoval první zmlžovač tohoto typu Gouy v roce 1879)
 - Kapilární zmlžovače se sacím účinkem / bez sacího účinku:
 - » koncentrický zmlžovač (Concentric nebulizer) se sacím účinkem (Meinhard 1977),
 - » pravoúhlý zmlžovač (Cross-flow nebulizer) s/bez sacího účinku (Kniseley 1974).
 - Zmlžovače na Babingtonově principu bez sacího účinku (Babington 1973):
 - » žlábkový (Vee-groove nebulizer; Wolcott a Sobel 1978),
 - » síťkový (Grid nebulizer; Hildebrand),
 - » fritový (Fritted disc nebulizer; Apel a Bieniewski 1977).

Zavádění vzorku do výboje

- Zmlžování nezávislé na průtoku nosného plynu:
 - vysokotlaká tryska (Jet-impact nebulizer, Doherty a Hieftje 1984),
 - hydraulický vysokotlaký zmlžovač (Hydraulic high-pressure nebulizer; Berndt a Schaldach, 1989, Knauer),
 - tepelný zmlžovač termosprej (Koropchak 1988),
 - ultrazvukový zmlžovač (Ultrasonic nebulizer; Dunken a Pforr 1963).
- Elektrotermické vypařování
 - Kovové vaporizátory:
 - » odporově vyhřívané tantalové vlákno (Tantalum filament vaporizer; Nixon, Fassel a Kniseley 1974),
 - wolframová páska jako katoda mikro-oblouku (Tungsten loop – cathode of microarc; Keilson, Deutsch a Hieftje 1983).
 - Grafitové vaporizátory:
 - » grafitová tyčka (Graphite rod; Gunn, Millar a Kirkbright 1978),
 - » grafitový kelímek (Graphite cup; Ng a Caruso 1982),
 - » grafitová trubice (Graphite furnace; Aziz, Broekaert a Leis 1982).

Zavádění vzorku do výboje

 Přímé vsouvání vzorku do ICP spojené s indukčním nebo kontaktním ohřevem (Direct sample insertion device):

- grafitová elektroda (graphite electrode; Salin a Horlick 1979),
- grafitový kelímek (graphite crucible; Sommer a Ohls 1980).

B) Vnášení pevných vzorků do ICP

- Práškové vzorky:
 - zmlžování suspenzí (nebulization of slurries; Mohamed, Brown a Fry 1981),
 - fluidní lože (Fluidized bed; Nimalasiri, de Silva a Guevermont 1986),
 - elektrotermické vypařování (jako v případě roztoků),
 - přímé vsouvání vzorku do ICP (Direct sample insertion device, jako v případě roztoků)
 - laserová ablace (laser ablation; Abercrombie, Silvester a Stoute 1977).
- Kompaktní vzorky:
 - eroze/abraze (ablace) elektrickým obloukem (Dahlquist 1975),
 - eroze/abraze (ablace) elektrickou jiskrou (Electric spark erosion/ablation; Human, Oakes, Scott a West 1976),
 - laserová ablace.

Mlžná komora dle Scotta

Meinhardův koncentrický skleněný zmlžovač (CGN)

Síťkový zmlžovač (dle Hildebranda)

Ultrazvukový zmlžovač (USN)

